

говя-тѣ смърть. Тѣи съ него са погревохмы въ смърть чрезъ крещеніе-то, шото както христосъ възкръсна отъ мъртвы-тѣ съ славя-тѣ на отца своего, тѣи и нѣи да ходимъ въ новый-а животъ. За шото като сме еднакви съ него по смърть-тѣ, ще бѣдемъ и по възкресеніе-то; понеже знаемъ тока, че ветхій-а человекъ са распе съ него, да са развали грѣховно-то тѣло, за да не слѣжимъ вече на грѣхъ-а. За шото кой-то умре, ослобождава са отъ грѣхъ-а. А ако умремъ съ христа, вѣрваме, че ще и оживѣемъ съ него, понеже знаемъ, че христосъ, като възкръсна отъ мъртвы-тѣ, вече не умира; смърть-та вече не ще овладе съ него. За шото дѣто той умрѣ, умрѣ грѣхъ еднаждь: а гдѣто живѣе, живѣе Богъ. Слѣдователно и вы сѣкайте, че сте мъртви за грѣхъ-а а живи за Бога чрезъ Христа Исуса господа нашего. (VI, 3—11).

А подиръ апостолъ-а свѣршетокъ-а на евангеліе-то свидѣтелствова, че е самъ си христосъ установилъ тѣзи тайнѣ: „единадесетъ ученицы отидохъ на галилея въ горя-тѣ, гдѣто имъ е казалъ Исусъ. И като го видѣхъ поклонихъ му са; а нѣкои са възсѣмнѣхъ. И като пристѣпи Исусъ рече имъ: даде ми са сѣка власть на небе-то и земь-тѣ; идете прочее и наѣчете сички-тѣ народы, крестаще ихъ во имя отца и сына и свѣтаго дѣха, и ги наѣчете да държатъ сичко, дѣто съмь имъ заповѣдалъ; и ето азъ съмь съ васъ сѣкій день до свѣршеніе-то на свѣта, аминь.“